

ter produktion af elektricitet. Ved planlægningen af elforsyningen er det nødvendigt tillige at inddrage spørgsmålene omkring transmission og distribution af elektricitet, således som det også hidtil har været tilfældet under den gældende lovgivning. Spørgsmålet om tilpasningen til elektricitetsforsyningen i vore nabolande vil også kun kunne inddrages i planlægningen, såfremt loven omfatter elforsyningen som helhed.

Spørgsmål 3:

Bør § 1 ikke tillige tage miljømæssige hensyn?

Svar:

Ved fastlæggelsen af den samlede energipolitik vil de miljømæssige hensyn blive taget i betragtning. Når miljøbeskyttelse ikke omtales i lovforslagets § 1, hænger dette sammen med, at miljøbeskyttelseslovgivningen på samme måde som frednings-, planlægnings- og sikkerhedslovgivning m. v. ifølge lovforslagets § 15 ikke berøres af loven. Koordineringen vil derfor blive varetaget ved et samarbejde mellem de respektive myndigheder.

Spørgsmål 4:

Der bedes meddelt eksempler på styrings- og koordineringsopgaver, der efter ministerens opfattelse løses bedre af handelsministeriet end af elforsyningsselskaberne.

Svar:

Indledningsvis tillader jeg mig at henvise til min besvarelse af spørgsmål 1 vedrørende problemerne omkring strukturtilpasningen inden for elforsyningsområdet. En væsentlig baggrund for ønsket om, at det offentlige får større indsigt på elforsyningsområdet, er imidlertid også de milliardinvesteringer, som også på kort sigt foretages inden for denne sektor, og som bør vurderes og tilrettelægges i sammenhæng med de øvrige investeringer i samfundet — i første række alternative energiinvesteringer. Elforsyningsvirksomhederne har givet udtryk for det ønskelige i opnåelsen af en fuldstændig selvfinansiering af investeringerne, det vil sige fuld indregning af investeringerne i forbrugerpriserne. En sådan ordning er imidlertid efter de gældende pris- og avancelove ikke

mulig, idet det dog herved må tages i betragtning, at monopoltilsynet kun har kunnet gribe ind i prisfastsættelsen for de ikke-kommunale elværker, hvorimod kommunale værkers priser og kommunalt fastsatte forbrugerpriser ikke har været underkastet kontrol. Dette er baggrunden for, at der i lovforslaget er indarbejdet bestemmelser med henblik på indseende med prisdannelsen for elektricitet. De overvejelser, som må foretages i forbindelse med løsningen af investerings-, finansierings- og prisproblemerne, bør gennemføres ud fra et helhedssynspunkt, hvorved der også kan tages hensyn til andre samfundsinteresser end de, som virksomhederne selv kan ventes at tage i betragtning. Som eksempel på et specielt område, hvor netop sådanne helhedssynspunkter vil kunne komme ind i billedet, kan jeg nævne problemerne omkring kombineret produktion af varme og elektricitet i forbindelse med nyanlæg, jfr. bestemmelsen i § 5, stk. 1, nr. 5.

Spørgsmål 5:

Hvad menes der i bemærkningerne til § 1, stk. 3, med anlæg af ubetydelig størrelse? Eksempler udbedes, og kan formuleringen af stk. 2 og 3 ændres, således at den ubestemte undtagelse i stk. 3 undgås, f.eks. ved angivelse af de af loven omfattede anlægstyper, størrelse el. lign.?

Svar:

Bestemmelsen i § 1, stk. 3, må ses som en nødvendig undtagelse fra de generelle regler i § 1, stk. 2. Som nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen kan der peges på nød anlæg på hospitaler og produktion til forbrug i egen virksomhed. Med hensyn til anlæg af ubetydelig størrelse er det ikke fundet rigtigt på nuværende tidspunkt at binde sig til en bestemt grænse. Indledningsvis kunne man måske forestille sig at lægge grænsen ved produktionsanlæg med kapacitet på under 5-10 megawatt. En mere bestemt angivelse i lovtæksten er ikke fundet hensigtsmæssig, dels fordi der ikke for øjeblikket foreligger ønsker om sådanne undtagelser, dels fordi det må anses for ønskeligt at have mulighed for administrativt at justere grænserne under hensyn til udviklingen på det teknologiske og forsyningsmæssige område.